

മംഗളാശംസ .

എം. സി. കെ. നമ്പ്യാർ, II P. C.

മാനവസംസ്കാരത്തിൽ സ്ഥാനമേ, 'ഹൃദയം' വി-
 ജ്ഞാന കേന്ദ്രമേ, വെൽക, ഭാസുരപ്രദീപമേ!
 അമ്മയാമിഷേരളനാട്ടിന്റെ സാരോദാര-
 സമ്മാനസമ്പത്തായിട്ടെന്നു നീ ജനം പൂണ്ടോ,
 അന്നു തൊട്ടിന്നേവരെ മത്സ്യസേവന കർമ്മ-
 ത്തിന്നു നീ ജയിക്കുന്നു; നാളെയും ജയിക്കാവൂ.
 അങ്ങോട്ടു നോക്കൂ, കാണാമോഷ്ട്രവനാശാസ്യ-
 രംഗങ്ങൾ കടന്നു പോകുന്നതു ദയനീയം:
 ശരിയായനേകം പേരാത്മശോണിതം നിത്യം
 വരതിപ്പിശാമിന്നു ബലിയായപ്പിക്കപ്പോൾ,
 പണവും പ്രതാപവും കൈവരാത്തനഷ്ടതപം
 വന്നയം കൊടുക്കുന്നു പതറാതൊരു കൂട്ടം.

ചിലരോ മറയ്ക്കുന്നു, ഹാ മതത്തിന്റെ പേരിൽ,
 പല നാളായിക്കൊട്ടിപ്പൊക്കിയ സാരോദര്യം!
 ഏതൊന്നു മണിൽപ്പോത്തും വിതച്ചു 'മഹാബുദ്ധ-
 ദേവ',നും മൗര്യോചാര്യ, നക്ഷബരം, 'മഹാ
 ത്താ'വും,
 അസ്സവ്യസാരോദര്യസംഹിത പാലിക്കാനു-
 ഭ്യക്തരാവുകനമ്മളല്ലവം വൈകിക്കാതെ.
 മാനവസംസ്കാരത്തിൽ സ്ഥാനമേ, 'ഹൃദയം' വി-
 ജ്ഞാന കേന്ദ്രമേ, വെൽക ഭാസുരപ്രദീപമേ!
 ഇരുളിന്റനീക്കി മത്സ്യനേ മത്സ്യൻ കാണും
 പരിതഃസ്ഥിതിയൊന്നു വെട്ടി നീ തുറക്കാവൂ!
 എന്തിനും, മുമ്പേനിന്നു പൂജയാസ്സുകൾകൊണ്ടു
 'ശാന്തിമണ്ഡല'ത്തിന്റെ സന്ദേശം പരത്താവൂ!!

മാതൃഭൂമി. *

സി. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, Class I.

(കേ.ക)

ചാത്തകലയമെൻ കേരള രാജ്യത്തിന്റെ-
 പേരുകേട്ടീടുന്നേരം പുളകംകൊള്ളുന്നൂ ഞാൻ!
 അങ്ങതാ തലപൊക്കിനില്ലെന്നു സഹ്യന്തീയെ
 അമ്മയെരക്കിക്കുവാൻ ഗരക്കുകൻപോലെ.
 സാഗരം ചിരിതുകി പാദങ്ങൾ തലോടുമ്പോൾ,
 സാരംകൈകൂപ്പുന്നൂ കന്യയും ഗോകണ്ഠവും!
 കാടുകൾ, തടാകങ്ങൾ, പാടങ്ങളുരുവിരൾ,
 മോടിയിൽ ഹരിതാഭചേർന്നുള്ള മൈതാനങ്ങൾ,
 അമൃതനിറച്ചുള്ളോരിളനീർക്കലയോടെ,
 വിമലസ്നേഹത്തിന്റെ മാതൃകകാട്ടിക്കാട്ടി,
 കാമധേനുക്കൾ ഹാ! ഹാ! കല്പകപുണ്ണോപ്പകൾ,
 കേരവൃക്ഷങ്ങൾ കാറ്റിൽ ചാഞ്ചാടിക്കളിയ്ക്കുന്നു!
 പാകമായ് പൊന്നിൻനിറം കലരുംകതിർചിന്തി,
 പാടങ്ങളസംഖ്യങ്ങൾ കണ്ണിനെക്കളിപ്പിയ്ക്കേ,
 കാറ്റിടപെട്ടുകാട്ടുമുള്ളകളേകാത്തമായ്
 പാട്ടുകൾപാടി ചെവിയിൽവെച്ചൊരുവിപ്പിയ്ക്കേ,
 മാനുഷമനക്കൊമ്പിൽ കൂടുകെട്ടീടും കയിൽ,
 മോദന'കുള'ശബ്ദം പൊഴിച്ചുരസിക്കുമ്പോൾ,
 മാതാവിനാജ്ഞാകാരനക്കൊച്ചമന്ദാനിലൻ
 ചേതസ്സുകളിപ്പിച്ചു സഞ്ചരിച്ചീടുന്നേരം,
 ആരുഹാ! നമിയില്ല മാതൃപാദത്തിൽ ഭക്തി-
 ചേരുന്നഹൃദയത്തോ, ഭക്തിമാനത്തോടേണേ!
 പാരിനൊക്കയും ജ്ഞാനകന്ദളം തെളിയിച്ചു-
 കേരളമാതാവേ, നീ, നിഭാഗ്യയായിത്തീർന്നു!!

അന്നുനി, തണലേകിലാളിച്ചവൈദേശിക-
 നിന്നുനിൻദൈന്യംനോക്കിനിന്ദിച്ചുചിരിയ്ക്കുന്നു!
 ധീരരാം തവമക്കളാജ്ജിച്ച യശസ്സുല്പാ-
 ദാരിദ്ര്യവഹനിയ്ക്കുള്ളിൽ പാമ്പലായ് മാറീടുന്നു!
 കാക്കയാണിപ്പോഴും ഞാനക്കൾലംഹാബദ്ധി-
 ചക്രവർത്തിയിൻകീഴിൽവാണ നിൻസുദാനങ്ങൾ!
 ഭാണമാണെല്ലാവർക്കുമക്കാല, മിന്നോനിന്റെ-
 ഭാമനസ്സുതരുകിത്തെയിയ്ക്കേ തിണ്ടാടുന്നു!
 പട്ടിണികിടക്കുന്നു കഷ്ടകൻ പൊടിമണൽ
 പട്ടിളംമരതകപ്പച്ചയായ് മാറുംധീരൻ.
 കഞ്ഞിയ്ക്കുകരയുന്ന കഞ്ഞിനെനോക്കിപ്പാവം
 കണ്ണുനീർചൊരിയുന്നു മാതാക്കൾ നിരായാർ!
 ജോലികിട്ടാതെ, മക്കളെലഞ്ഞുതിരിയുന്നു
 കൂലികിട്ടാതെ തൊഴിലാളികൾ വലയുന്നു!!
 അംഗങ്ങൾമറിഞ്ഞുനീ വേർപെട്ടുകിടക്കിലും
 ഹന്ത! നിൻ സംസ്കാരമാമാത്മാവിനില്ലാ കോട്ടം!
 ഏകമായ് പുതുജീവൻവീണു പുഞ്ചിരിതുകും
 നാകമായ് തീരും മമകേരളമാരുദിനം.
 അന്നു മൽസഹോദരാനന്ദംനൃത്തം ചെയ്യും
 മന്നിതിൽമാതാവിന്റെകീർത്തിനക്ഷത്രംപൊങ്ങും.
 ആ ശുഭദിനാഗമം കാത്തുകാത്തിരിയ്ക്കുന്നു
 ഹാ! ശുഭേ! വഷംകാക്കും ചാത്തകക്കളിപ്പോൽ
 ഞാൻ.
 നമസ്സേ! മമനാടേ! നമസ്സേ! മലനാടേ!
 നമസ്സേ! മമമാതൃരാജ്യംനീ; ജയിച്ചാലും.

* (1953-ലെ കോളേജുദിനാഘോഷം പ്രമാണിച്ച് നടത്തിയ ദൂതകവനമത്സരത്തിൽ രണ്ടാം സമ്മാനാർജ്ജയം.)

അകളുകോഴജപലസൗന്ദര്യത്തിൻ
തികവേ, നിസ്സുലനിൽലതേ,
പാരിൻ പരശതമലിലാഷങ്ങരം
പാരിമളമണിയും പച്ചപുവേ,
നിന്നെ 'ശിശു'വിൻ പന്ത്രായത്തിൽ
മന്നിടമഖിലവുമറിയുന്നു.

i

അച്ഛൻ കാണതു നിൻനയനത്തിൽ
സപ്തപുഷ്പത്തസരോവരമം
നിൽലമാം നിൻ നീലകണ്ണുക-
ളണയിൽനോക്കും നിൻതാതൻ,
ആയിരമാശകരം സന്മേളിക്കും
മായികമഴവിൽ കാണുന്നു!

നിന്നടെയാഗമമാനന്ദം തിര
തല്പംകണ്ണാലീക്കിച്ചും,
ആകാശത്തമിലാഷത്തിൻനവ
മേഖലർയ്ക്കെ പണിതീർത്തും,
നിന്നുയിർക്കുന്നിനമത്രംവേണ്ടി
തന്നടെജന്മംവിഗണിച്ചും;

നൈമ്മല്യത്തിൻ നന്മധുനല്ലമൊ-
രമ്മയ്യുയിരിന്നയിരാം നീ.

ii

പാരിൻകപടതകാണാൻകഴിയാ-
താരേയും കൂസാതേയും
വാനത്തിന്റെ വിശാലതനോക്കി-
ക്കാണം നിന്നെ നമിക്കാത്തൊർ,
മധുരോദാരവിചാരമിയന്നോർ
മഹിയിതിലാറെ കണ്ടീടാൻ?

iii

പ്രാർഥിക്കുന്നൂ നിന്നടെതാതൻ-
മുൽക്കണ്ഠിതയാം മാതാവും.
തങ്ങടെകണ്ണതിനു സർവ്വോൽക്കണ്ഠ-
മൊന്നായിശപരനേകീടാൻ
അനഭവസിദ്ധം; പാരിടമഖിലം
കനേത്തിൽ മണലാരണ്യം—

അച്ഛനമ്മയുമറിയുമിതെന്നാൽ
നിച്ഛിലമങ്ങനെയാശിച്ചു!

iv

നാളെ നീയും റിടരുകയായി
പേലേറീടും കോരകമേ!
മന്ദാനിലനിന്നെങ്ങും നിന്നെട-
യന്തികസീമനി റീറ്റുന്നു;

ഉടനെ വിടരുനീ, യപ്പോഴതു
കൊടിയൊരു കാരായ് മാറീടാ!
നിൻതളിർമെയ്യിനുവേദനയേല്ക്കു-
തെന്നാ ലിനകരനാശിച്ചു;

നിഷ്ഠലചിന്തകരം— ചന്ദ്രികനാളെ-
യ്യപ്പുളകിരണമുതിർത്തിടാ!
ഇങ്ങിരിയൊന്നുകഴിഞ്ഞാൽനീയും
യാത്രയുടങ്ങും രണഭൂമിയിൽ—

സുഖവുംദുഃഖവുമെതിരായ് ചൊരതും
കീകരജീവിതരണഭൂമിയിൽ—
ജനമിരിയ്ക്കുംനീ, യന്നത്രേ
കണ്ണീർ പാഴിൽ ചൊഴിയുപതും !!

v

ഉണരുക കണ്ണെ, യുണരുകജീവിത-
രണമാണോക്കും, കിനാവല്ല

നിൻകരമതുതശക്തികളാലെ
സഞ്ചിത, മുടനെയുണന്നാലും
മുന്നേറീടും സൈനികനാണിനി-
“യിന്നിൻകണ്ണെ”, നാളെ നീ
നീയിന്നറിവതു 'ശിശു'വിൻ പേരിൽ
നാളെപ്പൊരതും സേനാനി!

അകളുകോഴജപലസൗന്ദര്യത്തിൻ
തികവേ, നിസ്സുലനിൽലതേ,
നിന്നെ 'ശിശു'വിൻ നാമത്താലെ
മന്നിതിലഖിലവുമറിയുന്നു;
എന്നാൽ നിന്നെവിളിച്ചു ഞാനീ
'മന്നിൻ ധീരഭടാഗ്രിമനായ്'!

vi

* 1953-ലെ കലാലയദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് നടത്തപ്പെട്ട ദൃതകവന മത്സരത്തിൽ ഒന്നാം സമ്മാനത്തിന് അഹ്മായ്.